

TYPOTEX

3200 Ft

Encyclopedia towards a post-anthropocentric world

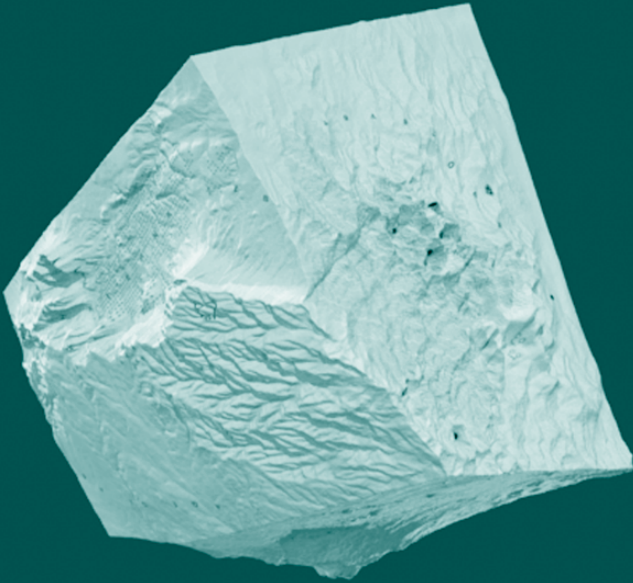
extrodæsia encyclopædia enciklopédia extrodæsia encyclopædia enciklopédia

Enciklopédia egy emberközpontúságot meghaladó világhoz

extrodæsia

Encyclopedia towards
a post-anthropocentric
world

xtr^orealm

Edited by
Anna Zilahi
Gideon Horváth
Rita Süveges

extrodæsia

Encyclopedia towards
a post-anthropocentric
world

TYPOTEX

Tenderpixel

Tender
BOOKS

This book has been published with the financial support of the József Attila Circle, the Government of Orosháza and Tenderpixel and Tenderbooks.

Anna Zilahi is the recipient of the Zsigmond Móricz Fellowship.

© The authors, Typotex, Budapest, 2019
English translation © Owen Good & John Szabó, 2019
Revised by Márk Losoncz

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means

ISBN 978 963 493 049 5

TYPOTEX PUBLISHING

The Publisher is the member of the Hungarian Publishers' & Booksellers' Association est. 1795.

Book design by Rita Süveges
Illustrations by Gideon Horváth & Rita Süveges

Printed by Multiszolg Ltd.

Page of contents

9. Foreword
13. actor / actant – Balázs Keresztes
13. agency – Balázs Keresztes
14. age of asymmetry – xtro realm
14. Amerindian perspectivity – xtro realm
15. animal gaze – Kornélia Deres
16. Anthropocene – xtro realm
16. Anthropocentrism – Kornélia Deres
17. apocalypse / the anthropocene – Réka Patrícia Bereznai
18. arche-fossil – xtro realm
20. archipelago – xtro realm
20. borders – Anna Zilahi
21. caicho – Máttyás Sirokai
22. collectivity – Balázs Keresztes
23. contingency – Balázs Keresztes
24. correlationism – xtro realm
25. dark objects – xtro realm
25. dinosaur – Lóránt Kiss
26. disequilibrium ecology – Réka Patrícia Bereznai
26. ecolocation – Anna Zilahi
27. eidotheatre – Kornélia Deres
27. eider ducks – Máttyás Sirokai

-
27. five types of objects
30. flat ontology – Máté Bordás
31. fold – Máté Bordás
34. Gaia – xtro realm
35. georever – xtro realm
36. historical ecology – Ákos Kele Fodor
36. horizon ecology (gut flora paradox) – Ákos Kele Fodor
37. hybrids – Réka Patricia Bereznai
37. hyperobject – Máttyás Sirokai
38. kinship – xtro realm
39. local manifestation – Lőránt Kiss
39. machine soul – Kinga Tóth
40. mass-extraneous die-off – Ákos Kele Fodor
40. nature – xtro realm
42. natural contract
43. new materialism, neo-materialism – Márk Losonc
44. noumenon, things-in-itself – Immanuel Kant
45. objects/craft – Mária Z. Nemes
47. objects/craft – Mária Z. Nemes

48. object oriented ontology – Balázs Keresztes
49. oktopus – Kinga Tóth
49. open encasement – Balázs Keresztes
50. outpour for three orbs – Anna Zilahi
51. overmining/undermining – Anna Zilahi
52. plant-time – Kornélla Deres
54. power of object – xtro realm
55. rare – Ákos Kele Fodor
55. robbabee – Lőránt Kiss
55. soil – Anna Zilahi
57. speculative turn – Mária Z. Nemes
60. spheres – Kinga Tóth
61. technological uncanny – Mária Z. Nemes
61. tectony – Kinga Tóth
62. thing and object – Mária Z. Nemes
62. virtual proper being – Lőránt Kiss
63. withdrawal – Lőránt Kiss
67. Afterword – Lőránt Kiss
70. Sources

new realism

During philosophy's 20th century history, multiple streams of thought identified themselves as *new realism*, including movements in the USA in the 1910s or in Brazil during the 1970s. These endeavours have dismissed the idealism of preceding philosophies, but *new realisms* have also criticized the constructivism of postmodern or post-structuralist theories. Nowadays, broadly speaking, those streams of thought can be classified as new realist which postulate our ability to formulate propositions about reality without focusing our attention on the mediation of our subjectivity. It is focal for new realist philosophies that reality exists independent of us and our ability to sense it, furthermore that the human-world relation is only one of the relations between various entities. Markus Gabriel, Jocelyn Benoist, and Maurizio Ferraris (alongside such precursors and like-minded thinkers, as Umberto Eco, John Searle, or Paul Boghossian) are considered the narrowly defined exponents of *new realism*. They claim that we cannot propose true metaphysical statements about the entirety of reality, in contrast to other contemporary realist thinkers (speculative realists or realist analytical metaphysicians). Reality is stratified in such a manner that it does not make sense to describe it as a unity, in its totality. Thus, the narrowly-defined exponents of *new materialism* are proponents of objective contextualism – claiming that given entities exist embedded in specific circumstances and there is no category which is applicable to all entities, without reservations. Gabriel's ontological pluralism emphasises how fields of sense are multifaceted and cannot be traced back to one-another, Benoist highlights the differences in the norms that we apply to reality, while Ferraris accentuates the structural differences between spheres of objects' reality (natural, ideal, social objects, and artefacts). In accordance, they posit that there is no reason to universalise something to all of reality, which only applies to physical existents.

újrealizmus ~~New Realism~~

A filozófia 20. századi története során több áramlat is *újrealizmus*ként határozta meg magát, így például az 1910-es években az Egyesült Államokban vagy az 1970-es években Brazíliában.

Amiképpen ezek a törekvések szembeszegültek az őket megelőzően uralkodó filozófiák idealizmusával, úgy a kortárs újrealizmus bírálatban részesíti a posztmodern vagy posztstrukturalista elméletek konstruktivizmusát. Manapság – tágabb értelemben – újrealistának tekinthetjük mindazon irányzatokat, amelyek úgy vélik, hogy a valóságról anélkül is megfogalmazhatunk kijelentéseket, hogy voltaképpen az emberi szubjektivitásunk általi közvetítettségükre irányítanánk a figyelmet. Az újrealista filozófiák számára meghatározó, hogy a valóság tőlünk függetlenül, a képességeinket meghaladóan is fennáll, illetve, hogy az ember-világ viszony csak egy a különböző entitások között létrejövő viszonyok közül. A szűkebb értelemben vett *újrealizmus* képviselői Markus Gabriel, Jocelyn Benoist és Maurizio Ferraris (olyan elődökkel és társgondolkodókkal, mint Umberto Eco, John Searle vagy Paul Boghossian). Más, realista elköteleződésű kortárs gondolkodókkal (a spekulatív realistákkal vagy a realista analitikus metafizikusokkal) ellentétben azt állítják, hogy nem fogalmazhatunk meg igaz metafizikai kijelentéseket a valóság egészével kapcsolatban. A valóság ugyanis oly módon és mértékben rétegezett, hogy nincs értelme egységként, totalitásként leírni. Vagyis a szűkebb értelemben vett *újrealizmus* képviselői az objektív kontextualizmus hívei – az egyes entitások mindig valamely speciális körülményekbe ágyazottan állnak fenn, és nincs olyan kategória, amely minden további nélkül az összes entitásra érvényes lenne. Gabriel ontológiai pluralizmusa az értelemmezők (fields of sense) egymásra visszavezethetetlen voltát és sokrétűségét, Benoist a valóságra alkalmazott normáink különbözőségét, Ferraris pedig a valóság tárgyi szférái (természeti tárgyak, ideálisak, társadalmiak, illetve artefaktumok) közti szerkezeti eltéréseket emeli ki. Ezzel összhangban úgy vélik, hogy nincs miért a valóság egészére érvényesnek tekinteni azt, ami tulajdonképpen csupán a fizikai létezőkre áll.

